

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/8061.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-13 11:32**

Parlex azonosító: **AD5LVVYB0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Stummer János (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az interpelláció címe: **"Mikor hajlandóak tudomásul venni, hogy baj van?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Fideszes hölgyek és urak, hadd kérdezzek Önöktől valamit! Mondják csak, mit szólnak Szatmári Anikó jászberényi hithű párttársuk kijelentéséhez? Tudják, ő volt az, aki szerint a külföldön dolgozó magyarok nem a megélhetésükért, hanem csak a buli és a füves süti kedvéért mentek nyugatra.

Mondják csak, Önök szerint is csak a füves süti kedvéért ment ki az az édesapa diplomával a zsebében mosogatni, aki három gyereket hagyott itthon? Aki nem tudja megölelni őket, ha jó jegyet kapnak, megfogni a kezüket, ha bajba kerülnek, aki nem tud ott lenni majd a karácsonyi műsorukon?

Önök szerint is füves sütit vacsorázik esténként az az asszony, aki Dortmund mellett forgatja az ágyában a német nyugdíjast, ahelyett hogy a saját beteg édesanyját segítené öregségében? Önök szerint is csak a füves sütiért ment ki az a fiatal, akinek bár lett itthon egy tisztességes szakmája, mégis itt hagyott apát, anyát, szerelmet, barátokat, hogy meg tudja valósítani az álmait?

A Miniszterelnök úrhoz szól a kérdés, de vegyék csak magukra mindannyian, amit mondok. Közös ing ez, ne tiltakozzon senki Önök közül! Önök mindannyian és az előző ciklusok képviselői közösen tehetnek arról, hogy félmillió magyar fogta a sátorfáját, és nyugatra vitte a jövőjét.

Nem a bajusz alatt kellene most sem gúnyosan mosolyogni, hanem tudomásul venni végre, hogy nem a füves süti és a kalandvágy kedvéért mentek el innen százezrek, hanem a magukhoz hasonló korlátolt pártkatonák miatt, akik kietlen ugart csináltak ebből a gyönyörű országból.

Mert elmenekült innen a tanár, mert még mindig jobb kint fuvarozni, mint semmi pénzért itthon nyelni a könnyet. Elment az orvos, az ápoló, itthon meg tízezrek halnak meg évente amiatt, mert

maguk nem voltak hajlandók tisztességes bért fizetni az egészségügyben dolgozóknak.

És elment a melós, a kétkezi, sokszor nyelvtudás nélkül szökött meg, mert abból a pénzből, amit itthon keresett, a gázzámlát nem lehetett kifizetni, nemhogy gyereket nevelni.

Elment innen lassan már mindenki, csak Önök maradtak itt a nyakunkon, de már nem sokáig.

Nem sokáig, mert akiktől elvették a jövőjüket, vissza fogják venni a hazájukat, Önök pedig mehetnek Isten hírével, ahova akarnak.

Mikor hajlandók tudomásul venni, hogy baj van?